

παπεύσας Ἀδριανὸς Δ' ἀποστείλας δύο πρεσβευτὰς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως Μανουὴλ τὸν Κομνηνὸν ἔγραψεν ἐπιστολὴν περὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης Βασίλειον, ἄνδρα σοφὸν καὶ ἐπ' ἀρετῇ διαβόητον· τὴν ἐπιστολὴν ταύτην λαβὼν ὁ Βασίλειος ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀδριανὸν τὰ εἰκότα(α). Τοῦ Βασιλείου τούτου „Διάλεξις ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ γενομένη μετὰ τινος Λατίνου παρὰ τοῦ Ῥώμης πεμφθέντος πρὸς τὸν βασιλέα Μανουὴλ τὸν πορφυρογέννητον“, ἐν ἣ διέλαβε περὶ τῆς τοῦ παναγίου Πνεύματος ἐκπορεύσεως καὶ περὶ τινων ἄλλων διαφορῶν, ἀπόκειται ἐν τῇ τοῦ Μονάχου βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 58 καὶ 66, καὶ ἐν τῇ ἐν Βενετίᾳ τοῦ ἀγίου Μάρκου ὑπ' ἀριθμὸν 150, ἔνθα καὶ διάλογος τοῦ αὐτοῦ ἀπόκειται, γενόμενος μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχιεπισκόπου Βενεζεντοῦ Ἐνρίκου. Τὸν διάλογον τοῦτον τοῦ Βασιλείου συνέγραψε Νικήτας τις μοναχὸς τῆς κατὰ τὴν Θεσσαλονικὴν Μονῆς τῆς ἐπικεκλημένης μὲν τοῦ Ἀκαπνίου, τιμωμένης δὲ εἰς ὄνομα τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.

Νικόλαος Μουζάλων, ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ὑπάρξας ἐπὶ τινὰ χρόνον, εἶτα παραιτησάμενος καὶ ἐπὶ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονῇ τοῦ Κοσμιδίου σχολάσας, ἐπεσχόπευσε τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, Κοσμᾶν τὸν Ἀττικὸν διαδεξάμενος τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἔτους 1147· ἀπέθετο δὲ τὴν ἀρχὴν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1151 καὶ ἐβίου αὐθις τὸν ἡσύχιον βίον*). Τοῦ Μουζάλωνος πόνημα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως

(α) Κρίσεις ἀξιολόγους ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τοῦ Βασιλείου ἰδὲ ἐν τῷ κατὰ ἀζώμων Συντάγματι Εὐσταθίου Ἀργέντου σελ. 41. Ἐν Λειψίᾳ 1760.

(*) Banduri Imperium Orientale tom. 2. p. 919.

